

Liten årskrönika från åren 1884 ~ 1984

Protokoll hållet vid allmän kommunalstämma med Sollerö församling 1884.

På soldaten Per Flintas framställning att få någon ersättning för den spannmål som för honom uppbrunit vid Mångå Tullqvarn förleden höst, förenade sig stämman i det beslut att Per Flinta eller någon hans ombud får gå omkring i socknen då hvar och en har tillfälle att mot honom visa sin välvilja, dock får denna sak icke leda till någon som helst taxerad utgift.

Per Flintas spannmål brann upp vid Mångå Tullqvarn. Den spannmål man fick på Sollerön hösten 1984 hade nog svårt att brinna. Det rikliga regnandet under september och oktober gjorde att åkrarna blevo oframkomliga för en traktor. Både säd och potatis förstördes. Det var nog lättare för soldaten Flinta att gå omkring i socknen 1884 då folket skulle visa sin välvilja än att få skördeskadeersättning 1984 i dagens Sverige.

Beslutades att stenkörning på den nya vägen till Lerön under denna vinter skall verkställas, tiden för arbetet skall framdeles bestämmas och äfven grunden därför.

Visst blev det väg och visst blev det en bro över till Gesunda. 100 år senare kunde Sollerö-Loppet fira sitt 50-årsjubileum. Festen firades, som sig bör, med tal, fiolmusik, folkdans och middag på Gesunda Wårdshus. Även regnet medverkade med sitt smatter.

Det byggdes vägar 1984 också. Till Tomteland! Detta omskrivna, omdiskuterade, omtyckta och ej omtyckta Tomtelands vara eller icke

Sol Lars Jonsson

vara. Ingen kan förneka den yrkesskicklighet våra duktiga Sollerö-bor lagt ner på dessa byggnader. Vår egen Sara Markus-Jansson bemöter TV och press med ett leende och med optimism. Vi håller tummarna nerstoppade i flickorna. Ingen får ju öppet visa på vilken sida man står.

Invigning blev det i december. Publiken kom glad och förväntansfull. Kända och okända förmågor medverkade. Det som lyste med sin frånvaro var snötäcket.

Upplästes en af Sol Lars Jonsson till ordföranden inlemnad till stämman ställd skrift, med anhållan att han eller hans rättsinnehafvare måtte få behålla socknens plats der hans handelsbod nu står, så länge arrendet derfor, 1 krona per år betalas, eller en gång för alla betalade så stort kapital till Sockenkassan att det räntade 1 kr per år, eller att lemna annan plats i stället och för evärdelig tid få behålla platsen der boden nu står, alla tre frågorna blefvo med enhälligt nej besvarade och således saken denna gång förfallen.

Det är ganska fantastiskt att affären står kvar på samma plats 100 år senare. Den har inte bytt ägare så många gånger under alla dessa år. Penningvärdet har blivit ett annat. Sol Lars Jonsson använde 1 krona att betala den årliga räntan med. Nu stoppas 1-kronorna i en glasburk som står hemma i skåpet. Förr betalades med mynt och kanske någon sedel. Nu blir det mer och mer vanligt med check eller plaskort. I dag heter affären Ottossons Handel, Sollerön. Vad heter den om 100 år?

Anna-Britta Svensson